

אכתקווק ארותי

בחורי נחושת

לפניכן כעשרה בחורים העובדים במפעל הנחושת תמונע (1040/48) האומרים: „אנו בחורי-הנחושת... מעוניינים לארח לתקופת סוף חגיהסוכות כעשר בנות בגיל 18-24... בתוכניתנו לקמוץ על חוף אילת, לסייר במרחב אילת ולבקר בחוף טאבה מוקף האלמוגים, שלא לדבר על סיור ב-מכרות הנחושת של שלמה המלך - עמודי שלמה המפורסמים, שמוה אלפיים שנה לא ראו בנות. תמונע סולו לכל בת, ליד עמודי שלמה, מובטחת. על הבנות ההרפתקניות המעוניינות להשתתף בתוכנית, חובה להביא אתן בגדיים ושק מצבירוח!

הבנות תצטרכנה להגיע בכוחות עצמן לאילת ובחורה. מעת הגיען אילתה ועד לסיום תוכנית הבידור, כולל הארחה ולינה, אנו לוקחים זאת על שכמנו... ציוד תת-ימי והרפתקות מחכות לבנות.

את התאריך והמקום המדויק נשלח ב-דואר נפרד, לכל נערה שתתקשר. גם לך רותי (2א, תודה). במידה ונצלית, נמשיך זאת מעת לעת.“

החתימה: בחורי-הנחושת בעלי לב הזהב.

בעד זה היא מתוקה

„אם לא יואיל (בדיוק כך), כותבת (1040/49) בוגרת השמינית, „לא יוקי“, כלומר, תרצה, תכתוב. לא תרצה, לא תכתוב. זאת אומרת רק במקרה ואתה סטודנט בן 19-21. אם לא, לא צריך. היא אוהבת רק סטודנטים.

היא בת 18, מתכוננת בשנה הבאה ל-המשיך את לימודיה במוסיקה, לה היא מת-מסרת. אינך צריך להיות יפה במיוחד, ה-

דנט יהודי מטוניס הלומד בפאריס, עליך לשלוט בשפה הצרפתית. את עושה זאת? יופי! כתבי אליו, הוא ישמח נורא. כרגע הוא נמצא בחופשת מולדת בטוניס עם הפסקת לימודיו.

הן ממש משתגעות

הן (1040/53) הן שתי חברות תלמידות שביעית, המודות בעובדה שהן רגילות מאד ואני הושטת שהן צודקות. שערן בנפשכם שהן אוהבות מאד „קריאה ו...“ לעומת זאת הן משתגעות אחרי זמר ומחול ישרא-ליים. הן טוענות שזה מזמן לא פגשו ב-מדורי אחד שיהיה הבחור בהא הידיעה. אם תשאלו אותי, אני סבורה שבדיוק כך יח-

עיקר שתהיה משכיל. היא אוהבת גורא לקרוא ספרים וללולל ממתקים. בעד זה, אולי, אומרים עליה החברה שהיא מוחק.

את

בשיר ארוך ונוגה הנקרא בשם את, פוגה החיפאי (1040/50) העולה החדש אל נערה אלמונית שתכתוב אליו. השיר מסתיים כך: אל לך לנדוד הרחק בכדי למצואני הנני נמצא לידך יהירותך מסתירתני. „זו הרוצה לענות“, מוסיף הוא בפרווה, „צריכה להיות יפה, נכונה וחיפאית, רצוי מהכרמל, בגיל 19-24.“

אחת מפניניה של העוורת שלי: „כדי להיות מאושרת עם גבר, עליך להבין אותו הרבה ולאהוב אותו מעט. כדי להיות מאו-שר עם אשה, יש לאהוב אותה הרבה ולא לנסות כלל להבינה.“

דרישותיהן מועטות

שלושתן (1040/51) אינן חברות תנועת נוער ועדיין לא סלוגניות. הן (כך) תלמידות חמישית תיכון, ונשמעות בדיוק כך. הן חיפאיות, רוצות להתכתב דווקא עם שלושה חברים תל-אביביים בני גילן בערך. הן טוענות כי דרישותיהן מועטות מן הנערים: מצב רוח מרומם ותמונות. רק לא בירתי אצלן אם אבא-אמא מרשים להן להתכתב.

ממונים - סטודנט

כדי להתכתב עם (1040/52), שהוא סטו-

שבו מספר בחורים בקראם את מכתביהן. קשה יהיה להאשים אותן שהן הבחורות בהא הידיעה. ואפילו לא בהא השאלה, בעצם.

מושק, הכל ולא מוסיקה

על הכל, חוץ ממוסיקה וספרות, רוצים להתכתב שני חברי משק צעירים שזה לא כבר סיימו את שרותם הצבאי, עם שתי נערות המודות כבנות 18 (1040/54). אחרי שגמרו את מכתבם אלי וציינו את כתובתם, ראו צורך להוסיף כי אחד הוא בעל עיניים ירוקות ובחור יפהפה עם בלורית צברית טיפוסית והשני אף הוא אינו גופל ממנו במידה מרובה.

נערת השבוע

נערה פרועת-שיער ודקת-גו נכנסה לפני שבועות מספר לכסית, ומאז אין היא פו-סחת על המקום. זוהי עזנה שמיר, בת ה-18, אחת הדמויות הצעירות ביותר שראיתי לאחרונה, ואף החצופות ביותר. משעשעת מאד.

עזנה, המדברת צרורות תספר לכל מי שרוצה (או לא רוצה) לשמוע: „אני זמרת ושחקנית. יש לי כשרון עצום לזימרה ו-מישחק. אני נמצאת כבר שש שנים בלהקתו של עמואל זמיר... אני דווקא מאד פו-טוגנית... שושנה דמארי היא קצת קרו-בה שלי... הייתי בסדום, בפוספטים, בכל הארץ. מה אני אספר לך? אני גם מחברת שירים. חיברתי גם מנגינות. רציתי להוריך ביישובי-ספר... אני כשרונית מאד. אני מרגישה את זה בקהל... אני מופיעה ב-תיבת נוח ובישובי-ספר. זה מאד מושך

אותי. את החיים שלי אני מבטאה בריקוד ושירה. אני גם פקידה בשוק הסיטונאי.“ אם תפקק באמתיות דבריה ותביע את דעתך שאינך מכיר אותה ולא שמעת עליה, תאמר לך: „אתה חושב שאתה מכיר כל אחד? אתה לא מאמין? בוא אתי פה, לרחוב גורדון! רק אתמול הקלטתי כמה תקליטים עם ליחי שלי בתוף... אני חברותית מאד. הייתי במשק, מה יש? משק זה פזמון חוזר. אני לא רוצה להיות אידיאליסטית. אני מכירה את מילושקה הקוסם, אבל הוא עוד לא לקטים אותי... צריך לענות לבחורים בחוצפה. אם מחייכים אליהם הם חושבים שכבר... אני קטנה, אבל מכירה אותם.“

פיירות מעדיף את ישראל

ראש מחלקת יחסי החוץ בהנהלת הסוכנות היהודית, מר מ. גרוסמן, הודיע בשבוע שעבר כי יופעל לחץ נגד חברות הנכנעות לחרם ה-ערבי. מר גרוסמן הזכיר את הסתלקות חברת „של-מיש-ראל ואמר כי מופעל לחץ על „של“ והוא מקווה שה-לחץ ישא פירות.

בעמדו על השפעת החרם הערבי, אמר מר גרוסמן, כי החרם גרם לעזיבת מספר חברות חשובות את ישראל. לעומת זאת נמצאו חברות רבות שעמדו בפני הלחץ ה-ערבי ולא אונה להן כל רע. החברה היחידה שהערבים קיימו את איזום לגביה היא „חברת רדיו פיילוט“ שהוח-רמה בארצות ערב בגלל פעולותיה בישראל.

כאן בארשות

מיה

חזיות ומחוכים מקור"ס

הקפידי תמיד על סמל „מיה“ ולא תהיינה לך אכזבות

ממח סנדביץ תלמה

בשעה 4 חביב על כולם

בצהרים לתאבון

בבוקר מרענן

ממח סנדביץ תלמה